

или обличат едновременно, защото беше много тясно. Това беше дробното спално помещение на Вапцаров. Морското помещение се казваше "Кубрик". Вечер осветлението му се състоеше от един корабен ветроупорен фенер с решетка, която го предпазваше от счупване при удар. Стъклото му най-често беше полупушено, затова изглеждаше като че ли едва блещука. Не липсваха и дървеници, а плъхове влизаха от брега и сновяха из тримовете на кораба. Спомням си добре, че като проверявах как са подредили шкафчетата си, един моряк ми показва новия си панталон, почти наполовина изяден от плъхове, така, както е бил грижливо сгънат в бордовото шкафче на кораба. Вероятно при тази обстановка адъжковението на Вапцаров създаде стихотворението "В кубрика", което аз толкова много обичам.

В края на май 1931 година началникът на Морското училище, имайки пред вид известните му вече литературни дарби на Вапцаров, прекъсна стажа му в "Дръзки" и го премести на практически стаж в учебната работилница, която се числеше непосредствено към училището. Тук на Вапцаров беше възложена специалната задача да работи по подреждането на материалите, които трябва да се отпечатат в юбилейния сборник, който усилено се подготвяше за печат по случай 50-годишнината на Морското училище, която същата година през август беше отпразнувана. В това време бях в първи офицерски чин, на длъжност адютант на Морска учебна част. Морското училище беше едно от подчинените подразделения на учебната част. През лятото на същата 1931 година целият двадесет и шести випуск /випуска на Вапцаров/ беше командирован в гр. Созопол на летни военни обучения. Само Вапцаров остана във Варна, за да се занимава със специалната задача, за която става дума по-горе. Аз бях назначен за взводен командир на випуска им и също изпратен в Созопол. Тук /в Созопол/ преминах с тях повечето брегови военни занятия, които

